



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 873

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 septembrie 2004

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.440. — Hotărâre privind condițiile și procedura de licențiere și de inspecție a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a celor de protecție specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi....	2–6	1.103/449. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate în anul 2004 .....	13
1.441. — Hotărâre cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale .....	7–8	1.138. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.....	13–16
1.442. — Hotărâre privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne .....	8–10		
1.443. — Hotărâre privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora .....	10–12		

# HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRĂRE

#### privind condițiile și procedura de licențiere și de inspecție a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a celor de protecție specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 117 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritățile publice și organismele private acreditate în condițiile legii, care activează în domeniul protecției drepturilor copilului, au obligația de a solicita licențierea serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a serviciilor destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi.

(2) Obținerea licenței prevăzute la alin. (1) conferă autorităților publice sau organismelor private acreditate dreptul de a înființa, organiza și dezvolta serviciile pentru care a fost acordată licența, în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Licența de funcționare pentru serviciile prevăzute la art. 1 se eliberează de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, denumită în continuare *Autoritatea*, prin compartimentul său de specialitate.

(2) În situația în care autoritatea publică sau organismul privat acreditat are organizat un anumit tip de serviciu în locații distincte, licențierea se realizează separat pentru fiecare locație.

Art. 3. — Obligația de a solicita acordarea licenței de funcționare în condițiile prezentei hotărâri revine atât autorităților publice sau organismelor private acreditate care doresc înființarea unui serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (1), cât și celor care au deja organizate astfel de servicii.

Art. 4. — Procedura de licențiere cuprinde două etape:  
I. etapa întâi:

a) acordarea licenței provizorii, care conferă autorităților publice sau organismelor private acreditate dreptul de a înființa un serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (1), precum și dreptul de funcționare a acestuia, în condițiile legii;

b) licența provizorie are o durată de valabilitate de 12 luni de la data eliberării sale;

II. etapa a 2-a:

a) acordarea licenței de funcționare, care conferă dreptul autorităților publice sau organismelor private acreditate de a asigura funcționarea efectivă a serviciilor pentru care au obținut licența;

b) licența de funcționare are o durată de valabilitate de 36 de luni de la data eliberării sale.

Art. 5. — (1) În vederea obținerii licenței provizorii, autoritățile publice sau organismele private acreditate au obligația de a formula o cerere în acest sens și de a anexa următoarele documente:

a) un raport care cuprinde descrierea succintă a serviciului, datele de identificare ale acestuia și argumentarea necesității înființării serviciului;

b) dovada acreditării în condițiile legii, pentru organismele private;

c) hotărârea autorității publice sau a organului de conducere al organismului privat acreditat, prin care se decide înființarea serviciului pentru care se solicită licența provizorie;

d) strategia județeană în domeniul protecției drepturilor copilului;

e) convenția de colaborare dintre organismul privat acreditat și consiliul județean ori, după caz, consiliul local pe a cărui rază administrativ-teritorială urmează a fi înființat serviciul, în situația în care acesta aparține unui organism privat;

f) angajament al organelor de conducere ale persoanei juridice care organizează serviciul de a notifica Autorității orice modificare intervenită în îndeplinirea condițiilor de acordare a licenței provizorii sau în ceea ce privește actele inițiale depuse cu ocazia acordării licenței;

g) dovada titlului cu care este deținut imobilul afectat respectivului serviciu.

(2) În situația în care se constată că documentația depusă nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, Autoritatea notifică acest fapt solicitantului, care are posibilitatea de a remedia neregularitățile sesizate, precum și de a proceda la completarea documentației în termen de 15 zile de la notificare.

Art. 6. — Pentru obținerea licenței provizorii, autoritățile locale sau organismele private acreditate care înființează un serviciu de prevenire a separării copilului de familia sa ori un serviciu destinat protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi trebuie să facă dovada îndeplinirii următoarelor condiții:

a) serviciul pentru care se solicită licența provizorie se încadrează în obiectivele strategiei naționale și județene în

domeniul protecției drepturilor copilului și răspunde nevoilor comunității locale unde serviciul urmează să funcționeze;

b) sunt respectate prevederile legale referitoare la înființarea, organizarea și funcționarea tipului de serviciu pentru care se solicită licența provizorie.

Art. 7. — (1) În vederea acordării licenței provizorii compartimentul de specialitate din cadrul Autorității întocmește un raport de evaluare pe baza analizei raportului prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. a), a verificării depunerii celorlalte documente prevăzute la art. 5 alin. (1) și a îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 6;

(2) Raportul de evaluare prevăzut la alin. (1) împreună cu referatul compartimentului de specialitate cuprinzând propunerea de acordare sau nu a licenței provizorii sunt înaintate secretarului de stat al Autorității.

(3) Admiterea sau respingerea cererii privind acordarea licenței provizorii se realizează prin ordin al secretarului de stat; în baza ordinului de admitere a cererii privind acordarea licenței provizorii, compartimentul de specialitate eliberează, în termen de 5 zile de la emiterea acestuia, licența provizorie pentru serviciul respectiv.

(4) Modelul-cadru al licenței provizorii se aprobă prin ordin al secretarului de stat al Autorității.

Art. 8. — (1) Cererea privind acordarea licenței provizorii va fi soluționată în termen de 30 de zile de la data înregistrării.

(2) În soluționarea cererii, Autoritatea poate solicita orice alte documente sau informații pe care le apreciază ca relevante, autoritățile publice ori organismele private acreditate fiind obligate să le pună la dispoziție în termenul indicat în solicitare.

(3) Ordinul prin care cererea a fost soluționată poate fi atacat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — (1) Autoritățile publice și organismele private acreditate au obligația de a notifica Autorității data începerii funcționării efective a serviciului pentru care au obținut licența provizorie.

(2) Ulterior primirii notificării prevăzute la alin. (1), Autoritatea are obligația de a efectua o inspecție a serviciului licențiat provizoriu și de a întocmi un raport de inspecție care constituie document obligatoriu în procesul de acordare a licenței de funcționare.

(3) Neefectuarea inspecției prevăzute la alin. (2) în termenul de valabilitate al licenței provizorii determină prelungirea de drept a acesteia.

Art. 10. — (1) În vederea obținerii licenței de funcționare, autoritățile publice sau organismele private acreditate au obligația de a formula o cerere în acest sens, cu 90 de zile înaintea expirării licenței provizorii, și de a anexa următoarele documente:

a) un raport de autoevaluare care cuprinde datele de identificare a serviciului și prezentarea modalităților concrete de punere în practică a cerințelor și normelor cuprinse în

regulamentul-cadru de organizare și funcționare, precum și în standardul minim obligatoriu pentru serviciul respectiv;

b) dovada acreditării în condițiile legii, pentru organismele private;

c) hotărârea autorității publice sau a organului de conducere al organismului privat acreditat, prin care se atestă organizarea și funcționarea serviciului pentru care se solicită licența de funcționare;

d) strategia județeană în domeniul protecției drepturilor copilului;

e) convenția de colaborare dintre organismul privat acreditat și consiliul județean ori, după caz, consiliul local pe a cărui rază administrativ-teritorială este înființat serviciul, în situația în care acesta aparține unui organism privat;

f) cazierele judiciare ale personalului angajat în cadrul serviciului sau ale altor categorii de persoane care prin natura activității desfășurate intră în contact cu beneficiarii serviciului respectiv;

g) declarație pe propria răspundere a persoanelor prevăzute la lit. f) privind asumarea obligației de păstrare a confidențialității informațiilor referitoare la beneficiari, la care au acces;

h) titlul de proprietate asupra imobilului în care funcționează serviciul sau, după caz, actul care atestă dreptul de folosință asupra imobilului respectiv;

i) angajament al organelor de conducere ale persoanei juridice care organizează serviciul de a notifica Autorității orice modificare intervenită în îndeplinirea condițiilor de licențiere sau în ceea ce privește actele inițiale depuse cu ocazia acordării licenței.

(2) În situația în care se constată neregularități ale documentației depuse, Autoritatea notifică acest lucru solicitantului, acesta având posibilitatea de a remedia neregularitățile sesizate, precum și de a proceda la completarea documentației în termen de 15 zile de la notificare.

Art. 11. — Pentru obținerea licenței de funcționare, autoritățile locale sau organismele private acreditate, care asigură funcționarea unui serviciu de prevenire a separării copilului de familia sa ori a unui serviciu destinat protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, trebuie să facă dovada îndeplinirii următoarelor condiții:

a) serviciul pentru care se solicită licențierea continuă să răspundă strategiei naționale și județene în domeniul protecției drepturilor copilului, precum și nevoilor comunității locale unde serviciul funcționează;

b) este respectată structura-cadru de organizare și funcționare și, respectiv, standardele minime obligatorii stabilite de lege pentru serviciul respectiv;

c) spațiul destinat desfășurării activității serviciului pentru care se solicită licențierea este proprietatea sau în administrarea unității administrativ-teritoriale locale respective sau a organismului privat acreditat ori este

deținut cu titlu de folosință pentru o perioadă de cel puțin 3 ani.

Art. 12. — (1) În vederea acordării licenței de funcționare, compartimentul de specialitate din cadrul Autorității întocmește un raport de evaluare pe baza analizei raportului prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. a), a verificării depunerii celorlalte documente prevăzute la art. 10 alin. (1) și îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 11. Îndeplinirea condiției prevăzute la art. 11 lit. b) se atestă de către compartimentul de inspecție, prin raportul întocmit ca urmare a efectuării inspecției serviciului pentru care se solicită licența.

(2) Raportul de evaluare prevăzut la alin. (1), împreună cu referatul compartimentului de specialitate cuprinzând propunerea de acordare sau nu a licenței de funcționare este înaintat secretarului de stat al Autorității.

(3) Admiterea sau respingerea cererii privind acordarea licenței de funcționare se realizează prin ordin al secretarului de stat; în baza ordinului de admitere a cererii privind acordarea licenței provizorii, compartimentul de specialitate eliberează, în termen de 5 zile de la emiterea acestuia, licența de funcționare.

(4) Modelul-cadru al licenței de funcționare se aprobă prin ordin al secretarului de stat al Autorității.

Art. 13. — Prevederile art. 8 referitoare la acordarea licenței provizorii se aplică în mod corespunzător și pentru acordarea licenței de funcționare.

Art. 14. — (1) În scopul organizării evidenței la nivel național a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa și, respectiv, a celor destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, Autoritatea are obligația întocmirii la nivel național a unui registru al tuturor serviciilor care au obținut licența provizorie, precum și al celor care au obținut licența de funcționare.

(2) Datele cuprinse în acest registru sunt considerate date de interes public și pot fi puse la dispoziție celor interesați, în condițiile legii.

Art. 15. — (1) Autoritatea poate decide retragerea, anularea sau suspendarea, în condițiile legii, a licenței de funcționare a serviciului pentru care a fost acordată, în următoarele situații:

a) serviciul încetează să întrunească cerințele și condițiile impuse de prevederile prezentei hotărâri la acordarea licenței;

b) autoritatea publică sau organismul privat acreditat căruia îi aparține serviciul nu dă curs, în termenul acordat, recomandărilor formulate pentru remedierea abaterilor constatate ca urmare a activității de inspecție sau control.

(2) Retragerea, anularea sau suspendarea licenței de funcționare se face prin ordin al secretarului de stat al Autorității, numai la propunerea motivată a conducătorului compartimentului de inspecție sau a conducătorului compartimentului de control din cadrul Autorității.

(3) Ordinul prin care se decide retragerea, anularea sau suspendarea licenței de funcționare trebuie în mod obligatoriu motivat și comunicat, în termen de 3 zile de la emiterea lui, autorității publice sau organismului privat autorizat căruia îi aparține serviciul respectiv.

(4) Ordinul prin care se decide suspendarea licenței de funcționare va menționa și termenul pentru care se decide această sancțiune, compartimentul de inspecție fiind obligat ca, înainte de expirarea acestui termen, să verifice dacă se mai mențin sau nu motivele care au determinat dispunerea suspendării.

(5) Ordinul de retragere, anulare sau suspendare a licenței de funcționare poate fi atacat în condițiile Legii nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 16. — (1) Autoritățile publice sau organismele private acreditate au obligația să solicite eliberarea unei noi licențe de funcționare, cu cel puțin 90 de zile înainte de expirarea termenului pentru care aceasta a fost acordată.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) au obligația să afișeze într-un loc vizibil licența de funcționare, în original sau în copie legalizată, la locul de desfășurare a fiecărui serviciu pentru care aceasta a fost acordată.

Art. 17. — (1) Acordarea unei noi licențe de funcționare pentru serviciile prevăzute de prezenta hotărâre se face cu respectarea prevederilor art. 11 și 12.

(2) Raportul de evaluare întocmit potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) de către compartimentul de specialitate va lua în considerare și rapoartele de inspecție întocmite pe perioada celor 36 de luni de funcționare a serviciului.

Art. 18. — (1) Autoritatea efectuează inspecții cu privire la modul în care autoritățile publice sau organismele private acreditate respectă standardele minime obligatorii elaborate pentru serviciile de prevenire a separării copilului de familia sa și, respectiv, pentru cele destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi.

(2) Inspecțiile prevăzute la alin. (1) se realizează prin intermediul compartimentului de specialitate constituit în acest scop la nivelul Autorității.

Art. 19. — Principalele atribuții ale compartimentului de inspecție sunt:

a) efectuarea inspecției serviciilor care au dobândit licența provizorie și pentru care s-a solicitat obținerea licenței de funcționare și întocmirea de rapoarte în acest sens;

b) efectuarea inspecțiilor periodice, de cel puțin două ori pe an, pentru fiecare serviciu pentru care a fost acordată licența de funcționare;

c) întocmirea rapoartelor scrise în urma fiecărei inspecții periodice și asigurarea transmiterii acestora autorității publice sau organismului privat acreditat al cărui serviciu a fost inspectat;

d) asigurarea transmiterii tuturor rapoartelor de inspecție către compartimentul de licențiere al Autorității sau către

alte compartimente și structuri, potrivit rezoluției secretarului de stat al Autorității;

e) formularea de propuneri vizând revizuirea standardelor minime obligatorii și a regulamentului-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de prevenire a separării copilului de familia sa și, respectiv, pentru cele destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi;

f) formularea de recomandări vizând remedierea abaterilor constatate în legătură cu modul de respectare a standardelor minime obligatorii prevăzute de lege pentru serviciul inspectat, precum și de recomandări de revizuire a regulamentului propriu de organizare și funcționare al serviciului;

g) formularea de propuneri vizând suspendarea sau retragerea, în condițiile prezentei hotărâri, a licenței de funcționare;

h) constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta hotărâre;

i) întocmirea, anual, și asigurarea publicării unui raport cu privire la activitatea de inspecție desfășurată.

Art. 20. — Inspecția se realizează pe baza unui plan anual de inspecție, întocmit de Compartimentul de inspecție și aprobat de către secretarul de stat al Autorității.

Art. 21. — (1) Procedura de efectuare a inspecției serviciilor pentru care a fost acordată licența de funcționare include efectuarea la fiecare serviciu a unei vizite anunțate și a unei vizite cu caracter inopinat.

(2) Vizitele sunt efectuate de către echipe formate din cel puțin 2 inspectori și numai în baza împuternicirii acordate în acest sens de secretarul de stat al Autorității.

(3) În cazul vizitelor anunțate, Compartimentul de inspecție are obligația de a anunța în scris autoritatea publică sau, după caz, organismul privat acreditat care are organizat serviciul ce urmează a fi inspectat, de a prezenta succint obiectivele acesteia și de a transmite solicitarea de completare a unui formular cuprinzând informații preliminare necesare efectuării inspecției; autoritatea publică sau organismul privat acreditat are obligația de a completa și de a transmite formularul în termenul indicat în solicitare.

(4) În cazul vizitelor inopinabile se vor lua măsurile corespunzătoare pentru păstrarea confidențialității asupra obiectivelor acestora și asupra datei la care urmează să se desfășoare vizita, împuternicirea echipei de inspectori menționând în mod expres caracterul inopinat al vizitei.

Art. 22. — (1) Echipele de inspectori care au fost împuternicite să efectueze inspecțiile au drept de acces la sediul autorităților publice sau a organismului privat acreditat, precum și la locul desfășurării activității serviciilor ce urmează a fi inspectate.

(2) Autoritățile publice și organismele private acreditate au obligația de a permite desfășurarea inspecției, precum și de a pune la dispoziție inspectorilor toate actele și informațiile solicitate de aceștia, care au incidență asupra îndeplinirii obiectivelor inspecției.

Art. 23. — Desfășurarea inspecției presupune derularea următoarelor activități:

a) întâlniri cu organele de conducere ale autorităților publice sau ale organismelor private acreditate, care au organizat serviciul sau, după caz, serviciile inspectate;

b) vizitarea serviciului sau, după caz, a serviciilor inspectate;

c) interviuri individuale cu personalul serviciului;

d) interviuri individuale cu beneficiarii serviciului, dacă există acordul acestora;

e) întâlniri sau interviuri cu orice altă persoană care poate deține informații suplimentare utile atingerii obiectivelor inspecției;

f) solicitarea documentelor considerate relevante pentru realizarea obiectivelor inspecției.

Art. 24. — (1) La finalizarea activității de inspecție, echipa de inspectori va prezenta verbal organelor de conducere ale autorităților publice sau ale organismelor private acreditate, care au organizat serviciul sau, după caz, serviciile inspectate, un sumar al constatărilor de pe parcursul inspecției.

(2) În situația în care se impun remedieri urgente ale unor deficiențe sau abateri constatate, echipa de inspectori va formula recomandări scrise. Recomandările scrise se întocmesc în două exemplare, unul pentru autoritatea publică sau organismul privat acreditat și unul pentru echipa de inspectori.

(3) Raportul final al inspecției se întocmește de echipa de inspectori, se supune avizării conducătorului compartimentului de inspecție și se aprobă de secretarul de stat al Autorității, urmând a fi comunicat autorității publice sau organismului privat autorizat, în termen de 30 de zile de la data finalizării inspecției.

(4) În situația în care raportul final include recomandări ce trebuie aduse la îndeplinire într-un termen dat, Compartimentul de inspecție are obligația de a urmări și de a verifica punerea lor în aplicare.

Art. 25. — Ca urmare a efectuării inspecțiilor, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, inspectorii pot lua următoarele măsuri:

a) să propună stabilirea unor recomandări și termene pentru remedierea abaterilor și deficiențelor constatate;

b) să propună prelungirea termenului de valabilitate a licenței provizorii în situația în care aceasta expiră și au fost stabilite recomandări ale căror termene de remediere presupune depășirea termenului de valabilitate a licenței provizorii;

c) să propună acordarea sau neacordarea licenței de funcționare serviciilor care au primit licența provizorie;

d) să propună suspendarea sau retragerea licenței de funcționare;

e) să stabilească recomandări scrise în cazul în care se impun remedieri urgente ale unor abateri și deficiențe constatate;

f) să constate contravențiile și să aplice amenzile prevăzute de prezenta hotărâre.

Art. 26. — (1) În situația în care autoritățile publice sau organismele private acreditate nu sunt de acord cu recomandările formulate de echipele de inspectori sau sunt nemulțumite de modul de efectuare a inspecției, pot sesiza Autoritatea, care are obligația de a analiza și a soluționa aceste sesizări.

(2) Soluționarea sesizărilor formulate se realizează de către Corpul de control al Autorității.

Art. 27. — (1) Serviciile de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și serviciile destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și care aparțin autorităților publice sau organismelor private, se consideră licențiate provizoriu pentru o perioadă de 12 luni.

(2) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Autoritatea are obligația de a efectua câte o inspecție a tuturor serviciilor prevăzute la alin. (1).

(3) Inspecția vizează modul în care sunt respectate standardele minime obligatorii elaborate pentru serviciile respective, se desfășoară în condițiile prevăzute de art. 21 alin. (2) și (3) și se finalizează cu un raport de inspecție care este luat în considerare la acordarea, în condițiile prezentei hotărâri, a licenței de funcționare pentru fiecare tip de serviciu.

(4) Autoritățile publice și organismele private se vor conforma condițiilor și procedurii de acordare a licenței de funcționare prevăzute de prezenta hotărâre, în termen de 60 de zile de la data la care au primit raportul de inspecție prevăzut la alin. (3).

Art. 28. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) înființarea de servicii de prevenire a separării copilului de familia sa și, respectiv, de servicii destinate

protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, fără obținerea în prealabil a licenței provizorii;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 9 alin. (1);

c) desfășurarea de activități în cadrul unor servicii de prevenire a separării copilului de familia sa ori în cadrul celor destinate protecției speciale a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, fără licență de funcționare;

d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 22 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, contravenția prevăzută la lit. a);

b) cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, contravenția prevăzută la lit. b);

c) cu amendă de la 70.000.000 lei la 120.000.000 lei, contravenția prevăzută la lit. c) și d).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către inspectorii din cadrul compartimentului de specialitate al Autorității.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 29. — Contravențiilor prevăzute la art. 28 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 30. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU  
**ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

**Dan Mircea Popescu**

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

**Marian Florian Săniuță**

Ministrul delegat pentru administrația publică,

**Gheorghe Emacu**

Ministrul finanțelor publice,

**Mihai Nicolae Tănăsescu**

p. Secretarul de stat al Autorității Naționale

pentru Protecția Copilului și Adopție,

**Vali Sonia Botezatu**

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

## cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 43 alin. (3) din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției,

având în vedere dispozițiile Convenției asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată prin Legea nr. 84/1994,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Organizațiile private străine cu sediul social pe teritoriul altui stat pot colabora cu Oficiul Român pentru Adopții, denumit în continuare *Oficiul*, în domeniul adopției internaționale, numai dacă sunt acreditate în conformitate cu dispozițiile legale din statele de origine și autorizate conform prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Organizațiile private străine care au sediul social pe teritoriul unui stat care nu este parte la Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată prin Legea nr. 84/1994, pot colabora cu Oficiul numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectă prevederile legislației române în materia adopției și dacă autoritatea publică din statul respectiv, cu atribuții în domeniul adopției internaționale, a încheiat acorduri de colaborare cu Oficiul.

Art. 2. — Oficiul este autoritatea română desemnată să autorizeze organizațiile prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Organizațiile private străine cu sediul social pe teritoriul altui stat, care pot fi autorizate să colaboreze cu Oficiul în domeniul adopției internaționale, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie persoane juridice legal constituite în statele de origine;

b) să aibă sediul social pe teritoriul unui stat care a ratificat Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată prin Legea nr. 84/1994, sau ale cărui autorități competente au încheiat acorduri de colaborare cu Oficiul;

c) să fie acreditate de autoritățile competente ale statului în care se află sediul lor social pentru a desfășura activități în domeniul adopției internaționale;

d) să urmărească scopuri nelucrative, în condițiile și în limitele stabilite de autoritățile competente ale statului unde se află sediul lor social;

e) să fie conduse și administrate de către persoane calificate, sub aspectul integrității lor morale, pregătirii profesionale sau experienței, pentru a acționa în domeniul adopției internaționale;

f) să se afle sub supravegherea autorităților competente ale statului unde se află sediul lor social, în ceea ce privește alcătuirea, funcționarea și situația lor financiară.

Art. 4. — (1) Organizațiile private străine care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 se vor adresa Oficiului în vederea autorizării.

(2) La cererea de autorizare vor fi anexate următoarele acte:

a) statutul, înregistrat corespunzător în statul unde se află sediul social;

b) documentul doveditor al personalității juridice și capacității solicitantului de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, eliberat de autoritățile străine competente (acord/autorizare/acreditare);

c) documentele privitoare la structura organizatorică și a personalului;

d) istoricul activităților desfășurate și recomandări din partea celorlalți colaboratori, precum și din partea autorității străine sub a cărei supraveghere se află;

e) lista personalului care va presta servicii în domeniul adopției internaționale, cu datele profesionale;

f) descrierea activităților planificate și a metodologiei de lucru;

g) angajamentul de a prezenta Oficiului numai cererile acelor familii sau persoane cu care organismul privat respectiv a încheiat un acord (contract, înțelegere) privind urmărirea copilului după adopție de către persoane calificate, pe o perioadă de cel puțin 2 ani de la intrarea copilului pe teritoriul statului străin;

h) angajamentul de a prezenta Oficiului rapoarte anuale de activitate, în vederea reînnoirii autorizației, precum și rapoarte periodice, la cererea acestuia;

i) angajamentul de a transmite Oficiului rapoartele trimestriale de urmărire postadopție solicitate de acesta.

Art. 5. — Oficiul poate solicita informațiile suplimentare pe care le consideră oportune și pertinente pentru soluționarea cererii de autorizare, de la autoritățile competente ale statului de origine.

Art. 6. — (1) În urma analizării cererii prezentate, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta hotărâre și cele impuse de normele Convenției asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, și/sau ale acordurilor de colaborare bilaterale în domeniul adopției, Oficiul va autoriza organizația privată străină solicitantă pentru o perioadă de un an.

(2) Cererea va fi soluționată de către Oficiu în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia, termen ce se poate prelungi dacă se impune completarea documentației cu cel mult 30 de zile.

(3) Ordinul secretarului de stat al Oficiului, prin care cererea a fost soluționată, poate fi atacat în condițiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — Autorizația va putea fi reînnoită anual, în urma prezentării documentelor prevăzute la art. 4 și a analizării raportului de activitate al organizației private străine solicitante, pe perioada anului precedent, raport ce

va fi prezentat Oficiului cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului pentru care a fost eliberată autorizația.

Art. 8. — Oficiul poate decide, în funcție de gravitate, suspendarea sau retragerea autorizației atunci când constată că organizația privată străină nu mai întrunește cerințele și condițiile impuse de prevederile prezentei hotărâri și nu respectă normele legale în materie sau angajamentele asumate.

Art. 9. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU  
**ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

**Dan Mircea Popescu**

Ministrul finanțelor publice,

**Mihai Nicolae Tănăsescu**

p. Secretarul de stat

al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție,

**Vali Sonia Botezatu**

București, 2 septembrie 2004.

Nr. 1.441.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

#### privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 69 alin. (4) din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În sensul prezentei hotărâri, prin *organisme private* se înțelege asociațiile, fundațiile, federațiile, precum și filialele acestora, acreditate în condițiile legii.

(2) Organismele private acreditate pot înființa servicii de adopție internă doar pe baza obținerii, în condițiile legii, a licenței eliberate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului.

(3) Organismele private pot desfășura în domeniul adopției interne numai activitățile prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Organismele private române care au obținut licență pentru serviciile de adopție desfășoară activități în cadrul procedurilor de adopție internă în baza încheierii unei convenții de parteneriat cu Direcția generală de asistență socială și protecția copilului, denumită în continuare *D.G.A.S.P.C.*, în a cărei rază administrativ-teritorială desfășoară respectivele activități.

(2) Convenția de parteneriat prevăzută la alin. (1) se încheie în baza prezentării licenței și a ofertei de servicii a

organismului privat și reglementează cel puțin următoarele aspecte:

- drepturile și obligațiile părților;
- condițiile și modul de selectare a beneficiarilor;
- modul de colaborare;
- persoanele de contact.

Art. 3. — Beneficiarii serviciilor și ai activităților derulate în cadrul procedurilor de adopție internă de către organismele private care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 sunt:

- copilul al cărui plan individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă;
- familia potențial adoptatoare;
- părinții firești;
- comunitatea.

Art. 4. — Serviciile și activitățile desfășurate de către organismele private, adresate copiilor al căror plan individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă, sunt:



a) întocmirea unor materiale de informare adresate copiilor cu privire la procedurile, demersurile și efectele adopției;

b) informarea și consilierea copilului cu privire la modificarea obiectivelor planului individualizat de protecție și includerea adopției interne ca finalitate a acestuia, precum și referitor la procesul de adopție, la implicațiile și consecințele adopției, etapele, la procedurile și activitățile specifice;

c) informarea și consilierea copilului cu privire la modul și consecințele exprimării consimțământului ori la adopție sau, după caz, cu privire la motivul pentru care opinia sa nu a fost luată în considerare;

d) sprijinirea, informarea și consilierea copilului în vederea exprimării opiniei și dorințelor sale pe parcursul procedurilor de adopție;

e) consilierea și asistența de specialitate în situația copilului pentru care nu s-a putut identifica o familie adoptatoare potrivită sau în cazul în care acomodarea cu o familie potențial adoptatoare a eșuat;

f) întocmirea de rapoarte și note cu privire la activitățile de informare și consiliere a copiilor adoptabili;

g) realizarea sau, după caz, participarea la evaluarea compatibilității dintre copil și familia potențial adoptatoare, întreprinderea demersurilor necesare acomodării copilului cu familia potențial adoptatoare și întocmirea unor rapoarte în acest sens, pe care le înaintează D.G.A.S.P.C.;

h) supravegherea și evaluarea modului și capacității de adaptare fizică și psihică a copilului încredințat în vederea adopției la noul mediu familial, precum și întocmirea și prezentarea D.G.A.S.P.C. competente a unor rapoarte bilunare cu privire la adaptarea copilului la noul mediu familial, modul de integrare și orice alte elemente relevante în aprecierea evoluției ulterioare a copilului încredințat în vederea adopției în familia potențial adoptatoare;

i) constatarea și sesizarea D.G.A.S.P.C. cu privire la neadaptarea copilului încredințat în vederea adopției cu persoana sau familia adoptatoare, precum și cu privire la orice alte motive de natură să împiedice finalizarea procedurii de adopție;

j) consilierea și asistarea adoptatului în obținerea informațiilor cu privire la identitatea părinților săi firești, în condițiile legii;

k) asigurarea, în perioada postadopție, de asistență și sprijin de specialitate, adaptate nevoilor copilului, inclusiv în situația desfacerii sau constatării nulității adopției;

l) informarea, consilierea și asistența de specialitate a copilului pentru care a încetat de drept deschiderea procedurii adopției interne.

Art. 5. — Activitățile și serviciile desfășurate de către organismele private acreditate și licențiate în condițiile legii, destinate familiilor/persoanelor potențial adoptatoare, sunt:

a) informarea familiilor/persoanelor care își exprimă intenția de a adopta cu privire la documentația necesară, la demersurile și la durata procedurilor adopției interne;

b) asigurarea asistenței de specialitate, consilierea și pregătirea persoanelor/familiilor potențial adoptatoare, pe parcursul întregii proceduri de adopție, cu privire la implicațiile și transformările în plan personal, social și profesional generate de procesul adopției, în vederea asumării în cunoștință de cauză și în mod corespunzător a rolului de părinte;

c) evaluarea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale persoanei sau familiei care dorește atestarea în vederea adopției și întocmirea și prezentarea de rapoarte în acest sens către D.G.A.S.P.C.;

d) realizarea sau colaborarea la procesul de acomodare a copilului cu persoana/familia potențial adoptatoare, atestată în condițiile legii, și realizarea de rapoarte cu privire la modul de derulare a acestuia, pe care le înaintează D.G.A.S.P.C.;

e) realizarea sau, după caz, asigurarea asistenței de specialitate pentru informarea persoanei/familiei potențial adoptatoare cu privire la nevoile și caracteristicile copilului, pe toată perioada derulării procedurilor de adopție;

f) supravegherea timp de minimum 2 ani a evoluției copilului în cadrul familiei adoptive, întocmirea de rapoarte trimestriale în acest sens și sesizarea D.G.A.S.P.C. în situația în care se constată încălcări ale drepturilor copilului;

g) consilierea și asistarea adoptatorilor în vederea obținerii, în condițiile legii, a informațiilor cu privire la identitatea părinților firești ai adoptatului;

h) asigurarea de sprijin și asistență de specialitate adoptatorilor în perioada postadopție, adaptate nevoilor acestora, inclusiv în situația desfacerii sau constatării nulității adopției.

Art. 6. — (1) Activitățile desfășurate de către organismele private, destinate familiei biologice a copilului al cărui plan individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă, sunt:

a) informarea părinților firești și a familiei extinse cu privire la modificarea planului individualizat de protecție și includerea adopției interne ca finalitate a acestuia;

b) informarea părinților firești sau, după caz, a familiei extinse cu privire la procedurile și efectele adopției și întocmirea unor rapoarte sau note care atestă realizarea acestor activități;

c) informarea și consilierea părinților firești cu privire la condițiile de exprimare a consimțământului la adopția copilului, modul de realizare, efectele produse și termenul de revocare, întocmind rapoarte cu privire la aceste demersuri;

d) realizarea, dacă este cazul, a unor rapoarte în care se notifică atitudinea, comportamentul sau eventualele fapte ale părintelui de natură a proba refuzul abuziv al acestuia de a-și exprima consimțământul la adopția copilului;

e) informarea părintelui sau a familiei biologice cu privire la încheierea adopției;

f) asigurarea de asistență de specialitate în situația constatării nulității adopției.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) sunt destinate, după caz, și tutorelui copilului.

Art. 7. — (1) Organismele private ale căror servicii de adopție au fost licențiate în condițiile legii pot organiza și desfășura activități de informare a comunității cu privire la condițiile, procedurile și efectele adopției interne, în vederea promovării acesteia, conștientizării problematicei și nevoilor beneficiarilor și recrutării unor familii potențial adoptatoare.

(2) Organismele private pot organiza acțiuni de formare, informare și promovare a adopției interne, destinate profesioniștilor sau, după caz, liderilor comunitari.

(3) În scopul realizării activităților și acțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi organizate sesiuni, întâlniri, conferințe, comunicări, campanii de mediatizare, editare de publicații, precum și orice alte activități de promovare a adopției interne.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU  
**ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

**Dan Mircea Popescu**

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

**Marian Florian Săniuță**

Ministrul delegat pentru administrația publică,

**Gheorghe Emacu**

Ministrul finanțelor publice,

**Mihai Nicolae Tănăsescu**

p. Secretarul de stat al Autorității Naționale

pentru Protecția Copilului și Adopție,

**Vali Sonia Botezatu**

București, 2 septembrie 2004.

Nr. 1.442.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### H O T Ă R Ă R E

#### **privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora**

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 19 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește procedura de repatriere a copiilor în țară, de identificare a părinților sau a altor reprezentanți legali ai lor, modul de avansare a cheltuielilor ocazionate de întoarcerea în țară a acestora, precum și serviciile de protecție specială competente să asigure protecția în regim de urgență a copiilor neînsoțiți, repatriați.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, este *copil neînsoțit* cetățeanul român sub vârsta de 18 ani, care nu are capacitate deplină de exercițiu, care a sosit pe teritoriul altui stat neînsoțit de nici unul dintre părinții săi sau de un alt reprezentant legal ori care nu se găsește sub supravegherea legală a unei alte persoane. Același regim juridic este aplicabil și copilului care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul statului străin în cauză ori al altui stat.

Art. 3. — Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, sunt responsabile de aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în ceea ce privește demersurile pentru transmiterea datelor primite de la autoritățile străine în vederea identificării în țară a copiilor și a familiei acestora și efectuarea de demersuri pe lângă autoritățile locale străine în vederea obținerii unei măsuri de protecție adecvate până la momentul repatrierii lor.

Art. 4. — (1) Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, de îndată ce intră în posesia unei informații privind existența în țara de reședință a unor copii aflați în situația prevăzută la art. 2, trebuie să solicite autorităților locale străine competente datele de identificare a copiilor în cauză, precum și alte informații utile în vederea repatrierii, în special:

a) dacă copilul în cauză posedă pașaport sau alt document de identitate;

b) dacă este stabilită data repatrierii, iar în caz afirmativ, când și în ce condiții;

c) orice alte informații de natură a facilita identificarea copilului și protejarea acestuia.

(2) Misiunile diplomatice sau oficiile consulare vor întreprinde demersurile prevăzute la art. 3 și în cazul în care semnalarea prezenței copilului pe teritoriul statului de reședință vine din partea copilului, a familiei acestuia, a unei organizații neguvernamentale sau a unei autorități locale cu competențe în asistența și protecția minorilor, precum și în cazul în care autoritățile române sau alte persoane le încunoștințează despre aceasta.

Art. 5. — (1) Pentru identificarea copiilor și a familiilor acestora, misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, transmit Direcției generale de pașapoarte din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, prin intermediul Direcției generale afaceri consulare a Ministerului Afacerilor Externe, informațiile obținute potrivit art. 4.

(2) În situația în care copilul în cauză nu dispune de pașaport sau de un alt document de identitate, Direcția generală de pașapoarte asigură identificarea acestuia și comunică misiunii diplomatice sau oficiului consular, prin intermediul Direcției generale afaceri consulare, cel târziu în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării, avizul pentru eliberarea documentelor de călătorie în vederea repatrierii.

(3) Formalitățile privind identificarea copiilor și familiilor acestora și pentru eliberarea titlurilor de călătorie pentru copiii români care fac obiectul unei proceduri privind repatrierea sunt scutite, în condițiile legii, de plata taxelor.

Art. 6. — (1) În situația în care se solicită identificarea membrilor familiei ori a altui reprezentant legal al copilului, precum și acordul privind repatrierea, Direcția generală de pașapoarte, cu sprijinul serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, procedează la efectuarea acestor activități, în termen de 7 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) nu își dau acordul ori nu sunt găsite la domiciliu, Direcția generală de pașapoarte va înștiința Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, denumită în continuare *Autoritatea*, asupra acestui fapt.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) Autoritatea informează direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la ultimul domiciliu cunoscut al părinților ori, după caz, al reprezentantului legal al copilului, care este obligată, în termen de 7 zile, să își dea acordul cu privire la repatrierea copilului, asigurând, după caz, măsuri de protecție a acestuia.

Art. 7. — (1) O dată cu comunicarea datelor de identitate ale copilului și familiei sale și a acordului privind repatrierea către Direcția generală afaceri consulare, Direcția generală de pașapoarte le va transmite și

Autorității, în vederea demarării procedurilor interne de evaluare a situației sociofamiliale a acestuia.

(2) Autoritatea va solicita direcției generale de asistență socială și protecția copilului competente pentru zona în care copilul și familia sa au domiciliul efectuarea, în regim de urgență, a anchetei sociale și întocmirea unui plan individual referitor la pregătirea reintegrării sociale a copilului. Modelul anchetei sociale și structura-cadru a planului individual referitor la pregătirea reintegrării sociale a copilului se stabilesc prin ordin al secretarului de stat al Autorității.

(3) Atunci când documentele prevăzute la alin. (2) ori alte informații relevante sunt solicitate de autoritățile statului de reședință pe teritoriul căruia este semnalată prezența minorului, Autoritatea le va transmite către Direcția generală afaceri consulare pentru a fi puse la dispoziție acestora de către misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României din statul respectiv.

Art. 8. — Termenul pentru întocmirea anchetei sociale nu trebuie să depășească 20 de zile de la momentul solicitării ei, responsabilitatea întocmirii în termen revenind direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială se identifică familia copilului.

Art. 9. — (1) După eliberarea documentelor de călătorie și obținerea documentului de transport, misiunile diplomatice și oficiile consulare române comunică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, Autorității și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră numele și prenumele copilului, numărul și seria documentului de călătorie, mijlocul de transport, punctul de frontieră prin care urmează să intre în țară, data și ora sosirii la punctul de trecere a frontierei române, precum și datele de identificare ale însoțitorului copilului, dacă este cazul.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) se comunică familiei sau reprezentantului legal de către Autoritate.

Art. 10. — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră comunică datele privitoare la copilul repatriat, primește potrivit art. 9, punctului de frontieră unde urmează să sosească acesta, pentru a facilita accesul reprezentanților legali ai copilului ori al persoanei desemnate în scopul întâmpinării, preluării copilului și însoțirii lui până la domiciliu ori într-un centru specializat pentru primirea copiilor neînsoțiți sau victime ale traficului, prevăzut la art. 16, aparținând direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, unui organism privat acreditat conform legii.

Art. 11. — (1) Pentru asigurarea primirii, reprezentării și însoțirii copilului repatriat, în cazul în care familia acestuia nu este prezentă la punctul de trecere a frontierei, direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la domiciliul copilului va desemna o persoană care să îl conducă pe acesta la domiciliul său ori la centrul specializat pentru primirea copiilor neînsoțiți sau victime ale traficului din județul de domiciliu al copilului ori, dacă

acesta nu este cunoscut, din județul în care se află punctul de trecere a frontierei.

(2) Directorul general ori, după caz, directorul executiv al direcției generale de asistență socială și protecția copilului dispune, în condițiile legii, plasamentul în regim de urgență pentru copilul însoțit în centrul prevăzut la alin. (1).

Art. 12. — (1) În cazul în care direcția generală de asistență socială și protecția copilului competentă conform legii se află în imposibilitatea de a întreprinde demersurile prevăzute la art. 11, aceasta va comunica de urgență situația Autorității, care va delega aceste atribuții Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului a Sectorului 2 București sau direcției generale de asistență socială și protecția copilului din județul în care se află punctul de trecere a frontierei, după caz.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) copilul va fi însoțit la centrul specializat pentru primirea copilului neînsoțit sau victimă a traficului, aflat în subordinea ori sub controlul direcției generale de asistență socială și protecția copilului desemnată, urmând a beneficia de asistența prevăzută de lege până la preluarea sa de către familie ori de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la domiciliul său.

Art. 13. — (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la domiciliul copilului repatriat va întreprinde toate demersurile necesare reintegrării acestuia în familie.

(2) Monitorizarea cazurilor privind evoluția situației copiilor repatriați se face de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului pentru o perioadă de cel puțin 6 luni de la repatriere, care va întocmi rapoarte o dată la fiecare două luni, pe care le transmite Autorității.

Art. 14. — În cazul în care autoritățile străine competente solicită informații privind evoluția situației

copilului după repatriere, Autoritatea va comunica acestora orice document cu relevanță în acest sens.

Art. 15. — (1) Suportarea cheltuielilor de transport până la punctul de trecere a frontierei se face în conformitate cu prevederile acordurilor de readmisie sau ale altor înțelegeri încheiate de România cu alte state.

(2) În lipsa acordurilor sau înțelegerilor prevăzute la alin. (1), aceste cheltuieli sunt suportate din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, conform legii.

Art. 16. — (1) În vederea asigurării posibilităților de primire, însoțire, reprezentare, protecție și monitorizare a tuturor cazurilor semnalate privind copiii neînsoțiți sau victime ale traficului de persoane, consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, pot organiza în subordinea direcției generale de asistență socială și protecția copilului centre specializate pentru primirea copilului neînsoțit sau victimă a traficului, în funcție de nevoie.

(2) Standardele minime privind organizarea și funcționarea activității centrului menționat la alin. (1) vor fi aprobate prin ordin al secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 17. — Dispozițiile prezentei hotărâri se completează cu prevederile cuprinse în cap. III din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 299/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 31 martie 2003.

Art. 18. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU  
**ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

**Dan Mircea Popescu**

Ministrul afacerilor externe,

**Mircea Geoană**

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

**Marian Florian Săniuță**

Ministrul delegat pentru administrația publică,

**Gheorghe Emacu**

Ministrul finanțelor publice,

**Mihai Nicolae Tănăsescu**

p. Secretarul de stat al Autorității Naționale  
pentru Protecția Copilului și Adopție,

**Vali Sonia Botezatu**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII  
Nr. 1.103 din 8 septembrie 2004

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂȚATE  
Nr. 449 din 14 septembrie 2004

## ORDIN

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății  
și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004  
pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate  
din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate  
în anul 2004**

Având în vedere Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.498/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității tratamentului bolnavilor cuprinși în programele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare,

văzând referatele de aprobare ale Direcției generale asistență medicală nr. O.B. 9.592/2004 și nr. O.B. 10.097/2004, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate** emit următorul ordin:

**Art. I.** — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate în anul 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 și nr. 214 bis din 11 martie 2004, se modifică după cum urmează:

**1. Subprogramul 2.1. „Prevenirea și combaterea bolilor cardiovasculare“ de la punctul II.2 „Program de prevenire și control al bolilor netransmisibile“ din anexa nr. II se completează la „Natura cheltuielilor subprogramului“ cu următorul text:**

„— Cheltuieli materiale și servicii necesare realizării subprogramului (dispozitive medicale — pace-maker și electrozi de stimulare cu accesorii de implantare, adaptori

Ministrul sănătății,  
**Ovidiu Brînzan**

și teacă pentru cateterism venos; cheltuieli de întreținere pentru aparatură medicală de înaltă performanță)“.

**2. Punctul 2.1. „Prevenirea și combaterea bolilor cardiovasculare“ de la punctul 1 „Unități sanitare prin care se derulează programele, subprogramele și intervențiile de sănătate finanțate din bugetul de stat“ din anexa nr. IV se completează cu următorul text:**

„Spitalul Clinic de Urgență Prof. Dr. Bagdasar — Arseni“.

**Art. II.** — Direcțiile de sănătate publică județene, unitățile sanitare implicate, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

**Art. III.** — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,  
**Cristian Celea**

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

## ORDIN

**privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice  
pentru rețeaua de asistență medicală**

Văzând Referatul Direcției resurse umane, formare profesională, concursuri și examene nr. O.B. 10.305 din 13 septembrie 2004,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul sănătății** emite următorul ordin:

**Art. 1.** — Se aprobă Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, cuprins în anexele nr. I—III care fac parte integrantă din prezentul ordin.

**Art. 2.** — Specialitățile, supraspecializările și competențele obținute anterior prezentului ordin, precum și cele în curs de derulare rămân valabile.

Art. 3. — (1) Medicii specialiști și primari, confirmați în specialitățile a căror denumire s-a modificat, își pot păstra vechea denumire a specialității sau pot solicita schimbarea acesteia conform prevederilor prezentului ordin.

(2) Medicii confirmați rezidenți în specialități a căror denumire a fost modificată își completează pregătirea și se confirmă în specialități conform nomenclatorului prevăzut la art. 1. Stagiile de pregătire efectuate până la apariția prezentului ordin se consideră stagii de pregătire în noua specialitate.

(3) Rezidenții în specialitățile stomatologie generală și farmacie generală își continuă pregătirea și susțin examenul de specialist în specialitățile în care au fost confirmați.

(4) La concursurile pentru ocuparea posturilor vacante din rețeaua sanitară, publicate în specialitățile create sau care au asimilat specialități prin aliniere la normele Uniunii Europene, se pot prezenta atât medicii care și-au păstrat vechea denumire a specialității, cât și cei care au optat pentru noua denumire a specialității.

Art. 4. — (1) Denumirea specialității de chirurgie maxilo-facială se modifică în chirurgie orală și maxilo-facială. Prin efectul prezentului ordin medicii specialiști și primari în specialitatea chirurgie maxilo-facială devin specialiști și, respectiv, primari în specialitatea chirurgie orală și maxilo-facială.

(2) La specializarea în chirurgie orală și maxilo-facială au acces absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, precum și absolvenții licențiați ai facultăților de medicină dentară.

(3) La concursul de rezidențiat din sesiunea 14 noiembrie 2004 locurile publicate în specialitatea chirurgie maxilo-facială se transformă în locuri în specialitatea chirurgie orală și maxilo-facială. Cei care optează pentru această specialitate au obligația de a obține a doua licență în medicina dentară și, respectiv, medicină, până la finalizarea pregătirii în rezidențiat.

(4) Începând cu sesiunea 2005 a concursului de rezidențiat în această specialitate vor fi confirmați rezidenți numai medicii și medicii dentiști, care sunt înscrși în anul V sau VI de pregătire la cea de-a doua facultate de medicină dentară și, respectiv, de medicină, precum și cei care au două licențe, de medic și de medic dentist.

(5) După obținerea celei de-a doua licențe medicii specialiști de chirurgie maxilo-facială se pot prezenta la examenul de medic primar în chirurgie orală și maxilo-facială, cu respectarea condițiilor de vechime ca specialist prevăzute de lege.

Art. 5. — (1) Denumirea specialității de chirurgie oro-dentară se modifică în chirurgie dento-alveolară. Prin efectul prezentului ordin medicii specialiști și primari în specialitatea chirurgie oro-dentară devin specialiști și, respectiv, primari în specialitatea chirurgie dento-alveolară.

(2) La concursul de rezidențiat din sesiunea 14 noiembrie 2004 locurile publicate în specialitatea chirurgie oro-dentară se transformă în locuri în specialitatea chirurgie dento-alveolară.

Art. 6. — Medicii și medicii dentiști specialiști și primari pot obține a doua specialitate în condițiile prevăzute de lege și pot efectua pregătire în vederea dobândirii de atestate de pregătire complementară.

Art. 7. — Gradul de primar se obține prin examen organizat de Ministerul Sănătății și se confirmă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 8. — Titlurile dobândite de medicii specialiști și medicii dentiști specialiști, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, în unul dintre aceste state și care certifică dobândirea unui grad profesional similar gradului de primar, se recunosc de către Ministerul Sănătății.

Art. 9. — Medicii specialiști și medicii dentiști specialiști, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care fac dovada experienței profesionale de minimum 5 ani în specialitate, înșușită pe teritoriul unuia dintre statele enumerate, pot dobândi gradul de medic primar și, respectiv, medic dentist primar, după promovarea examenului de primar organizat de Ministerul Sănătății.

Art. 10. — (1) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care fac dovada unei experiențe profesionale de cel puțin 3 ani, înșușită în unul dintre statele enumerate, în domeniul uneia dintre specialitățile farmaceutice prevăzute de nomenclatorul prevăzut la art. 1, pot fi recunoscuți ca specialiști.

(2) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care fac dovada unei experiențe profesionale, înșușită în unul dintre statele enumerate, în domeniul uneia dintre specialitățile farmaceutice prevăzute de nomenclatorul prevăzut la art. 1, cu durata similară celei necesare dobândirii gradului de farmacist primar în România, se pot prezenta la examenul de primar organizat de Ministerul Sănătății.

Art. 11. — Direcția resurse umane, formare profesională, concursuri și examene, celelalte direcții din cadrul Ministerului Sănătății și Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 12. — Ordinul ministrului sănătății nr. 197/2004 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, se abrogă.

Art. 13. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

**Ovidiu Brînzan**

București, 15 septembrie 2004.

Nr. 1.138.

## SPECIALITĂȚI MEDICALE\*)

## A. Specialități clinice

## 1. Grupa medicală

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata de pregătire
1.	Alergologie și imunologie clinică	5 ani
2.	Anestezie și terapie intensivă	5 ani
3.	Boli infecțioase	5 ani
4.	Cardiologie	6 ani
5.	Dermatovenerologie	5 ani
6.	Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice	5 ani
7.	Endocrinologie	5 ani
8.	Expertiză medicală a capacității de muncă	4 ani
9.	Farmacologie clinică	4 ani
10.	Gastroenterologie	5 ani
11.	Genetică medicală	5 ani
12.	Geriatrică și gerontologie	5 ani
13.	Hematologie	5 ani
14.	Medicină de familie	3 ani
15.	Medicină de urgență	5 ani
16.	Medicină internă	5 ani
17.	Medicina muncii	4 ani
18.	Medicină sportivă	5 ani
19.	Nefrologie	5 ani
20.	Neonatologie	5 ani
21.	Neurologie	5 ani
22.	Neurologie pediatrică	5 ani
23.	Oncologie medicală	5 ani
24.	Pediatrie	5 ani
25.	Pneumologie	5 ani
26.	Psihiatrie	5 ani
27.	Psihiatrie pediatrică	5 ani
28.	Radioterapie	5 ani
29.	Recuperare, medicină fizică și balneologie	5 ani
30.	Reumatologie	5 ani

## 2. Grupa chirurgicală

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata de pregătire
31.	Chirurgie cardiacă și a vaselor mari	7 ani
32.	Chirurgie generală	6 ani
33.	Chirurgie orală și maxilo-facială	5 ani
34.	Chirurgie pediatrică	6 ani
35.	Chirurgie plastică-microchirurgie reconstructivă	6 ani
36.	Chirurgie toracică	6 ani
37.	Chirurgie vasculară	5 ani
38.	Neurochirurgie	7 ani
39.	Obstetrică-ginecologie	5 ani
40.	Oftalmologie	5 ani
41.	Ortopedie pediatrică	6 ani
42.	Ortopedie și traumatologie	6 ani
43.	Otorinolaringologie	5 ani
44.	Urologie	5 ani

**B. Specialități paraclinice**

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata de pregătire
1.	Anatomie patologică	5 ani
2.	Epidemiologie	4 ani
3.	Igienă	4 ani
4.	Medicină de laborator	5 ani
5.	Medicină legală	5 ani
6.	Medicină nucleară	4 ani
7.	Radiologie-imagistică medicală	5 ani
8.	Sănătate publică și management	4 ani

\*) La aceste specializări au acces absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, cu precizarea că la specializarea în chirurgie orală și maxilo-facială au acces și absolvenții licențiați ai facultăților de medicină dentară, în condițiile legii.

*ANEXA Nr. II*

**SPECIALITĂȚI MEDICO-DENTARE\*)**

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata de pregătire
1.	Chirurgie orală și maxilo-facială	5 ani
2.	Chirurgie dento-alveolară	3 ani
3.	Ortodonție și ortopedie dento-facială	3 ani

\*) La aceste specializări au acces absolvenții licențiați ai facultăților de medicină dentară, cu precizarea că la specializarea în chirurgie orală și maxilo-facială au acces și absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, în condițiile legii.

*ANEXA Nr. III*

**SPECIALITĂȚI FARMACEUTICE\*)**

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata de pregătire
1.	Farmacie clinică	3 ani
2.	Industria farmaceutică și cosmetică	3 ani
3.	Laborator farmaceutic	3 ani

\*) La aceste specializări au acces absolvenții licențiați ai facultăților de farmacie.

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,  
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
 Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro  
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23  
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”